

VĪVU ZEMJU PROLETĀRIEĪ, SAVIENOJĒTĪEĪ!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 72 (5921)

Otrdien, 1989. gada 20. jūnijā

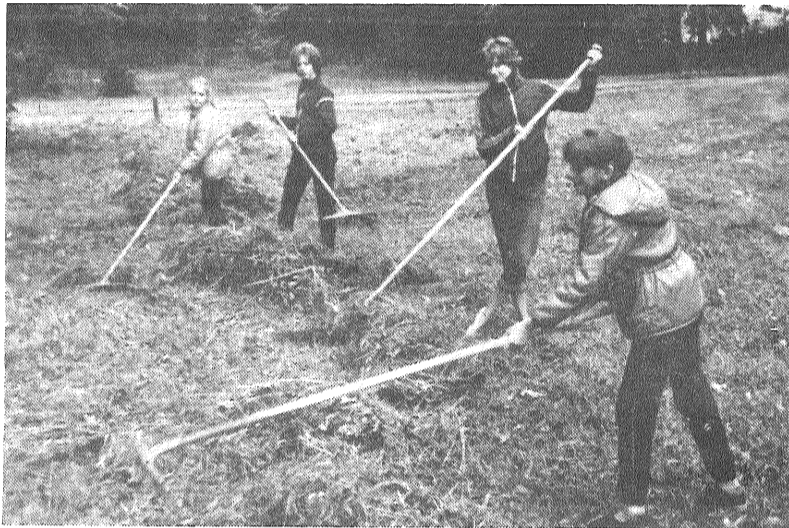
Maksa 3 kap.

Skolēnu darba vasara

„Kukaiņi” pilsētā!

Divdesmit seši «kukaiņi» jūnijā uzpos Preiļus. Ravē puku dābes, veido zālājus, grābi un krauji traktoros noplauto zāli, slauka un tīra parka ceļinus, aplīdzina dzīvžogu. Reizēm dodas uz darbu dziedādami.

Kāpēc «kukaiņi»? Tāpēc, ka turpinot Preiļu 1. vidusskolas tradīcijas, viņu apvienotās 5. — 7. klašu mini LOTOS vienības nosaukums ir «Kukaiņi — 2». Pagājušajā vasarā strādāja «Kukaiņi — 1» un vēl pirms tam — īstenie «Kukaiņi». «Kukaiņi»

galu galā tāpēc, ka vienība strādā Preiļu rajona dzīvokļu un komunālās saimniecības ražošanas apvienības, bet ikdienā tā saukta KUKA paspārnē.

Apzaļumošanas meistare Z. Igoļnice apmierināta ar skolēnu veikumu. Lai arī strādā viņi tikai četras stundas dienā, visi kopā padara daudzum daudz to darbinu, kas, ja nebūtu šo bērnu, paliktu nepadarīti. Pilsētas apzaļumošanai ir sezonas raksturs, un vasaras mēnešos ar uzņēmuma darbaspēku vien galā netikt. Izpildz skolēni.

Z. Igoļnice iepriecināta, ka arī skolotājas — vienības komandiere P. Belikova un audzinātāja I. Kursite ne vien pieskaita savus audzēkņus, bet strādā līdz mazajiem «kukaiņiem».

Ēt paši? Paši viņi ir apmierināti ar saviem pienākumiem. Lepojas, ka var savu pilsētu vērst patīkamāku, skaistāku.

Pēcpusdienās visi ar velosipēdiem dodas uz ārpilsētu vākt ārstniecības augus. Un vēl — sapņo, ka, beiguši darbu, varēs doties divu dienu velopārgājienā pa Latgali.

Tuvojas Jāņu diena, kad ikvienam sētai un pagalmam jābūt saktamam. Arī pilsētai. Raiņa bulvārim, mūsu parkam un estrādei, kurp dosimies līgot. Un, ja mūs viscaur priecēs saktība un kārtība, zināsim, ka lielu daļu šī darba veikusi skolēni. Jācer, ka arī paši būsim godīgi parka viesi un kārtīgi jānabērni.

S. JOKSTE

ATTELOS: šodien «kukaiņu» zēni un meitenes savāc parkā noplauto zāli un «frizē» dzīvžogu.

J. SILICKA foto

PADOMJU DZIMTENĒ

SARANSKA. Mordovijas meliorācijas apvienības kolektīvi, kas ierīko lauku ceļus Nemelnzemes joslas dienvidos, posmos, kur pēc līgumiem ar saimniecībām izvērsti kompleksi darbi, jau nodevuši ekspluatācijā vairāk nekā 100 kilometrus autoceļu. Pavisam apvienība plāno ierīkot ceļus četrarpus tūkstošu kilometru garumā. Veikti nopietni priekšdarbi — nodots ekspluatācijā četras automatizētas asfalta rūpnīcas un organizēta betona cēla plāksņu ražošana.

PETROZAVODSKA. Karēlijas autonomās republikas saimniecībās parādījusies jauna plavas auzenes šķirne. So daudzgadīgo lopbarības kultūras šķirni ieguvusi PSRS Zinātņu akadēmijas bioloģijas institūta Karēlijas filiāles zinātnieki, balstoties uz augiem, kas kopš seniem laikiem saglabājušies Oņegas un Lādogas ezeru salās. Jaunajai šķirnei piemīt seno zāļu labākās īpašības: stingrs kāts un kupls lapu segums. Tas dod Eiropas ziemēlos vislielāko siena ražu —

TALLINNA. Tallinnas vecpilsētas dienu ietvaros notika pirmais starptautiskais kalēju konkurss. Radošajā sacensībā piedalījās amata meistari no Bulgārijas, Polijas, Čehoslovākijas, Somijas, Latvijas, Lietuvas, Leningradas un arī svētku saimnieki. Sāka kludzēt āmuri — uzreiz kļuva skaidrs, ka nav aizgājusi nebūtībā šī senā amata prasme.

TASS

Atceroties

14. jūnijā Rudzētos pie Staļina kulta upuru pieminekļa notika sēru mītiņš.

To atklāja sovhoza partijas pirmorganizācijas sekretāre Helēna Onskule. Viņa pastāstīja par ciemata represētiem iedzīvotājiem, par viņu grūto un moku pilno ceļu.

Mītiņā uzstājās arī represētais rudzētnieks Jānis Pastars (Saurē). Viņš atcerējās savas šausmu pilnās dienas Sibīrijas nometnēs, kur nāves dzirnas ik dienas samala simtiem nevalnīgu cilvēku — sieviešu, vīriešu, sirmgalvu un bērnu.

Tika nolasīti dzejoli uz mūžu palikušajiem Sibīrijā. Klātesošo vidū bija arī Staļina kulta upuru pieminekļa iniciators un uzstādītājs Arturs Brūvers.

A. KĀRSENIKS

Sēru un piemiņas dienā

14. jūnijā — latviešu tautas sēru dienā — pēc darba Līvānu kultūras namā uz piemiņas brīdi pulcējās netaisnības skartie. Pilsētā ir jau iestādīta Piemiņas birzs, bet pagaidām vēl nav Piemiņas akmens, kur ar klusuma brīdi līvānieši varētu godināt nelikumīgi represētos un nolikt ziedus. Tādēļ šoreiz saņacām kopā kultūras namā.

Klusuma brīdī, godinot netaisnīgi represēto un nomicito gaišo piemiņu, bijusī izsūtītā E. Andīņa aizdedza sveces, un pie lielā svečtura tika nolikti ziedi. Pāri tam visam slīga sarkanbaltsarkans karogs ar melnu sēru lenti.

Pēc tam Dz. Ušacka atgādidāja tās ciešanas un sāpes, kādas daudziem jo daudziem cilvēkiem nācās piedzīvot pirms 48 gadiem, kad šīni dienā sākās represijas. Visi kopā ar zēnu kori nodziedājām «Dievs, svētī Latviju!». Represēto kluba direktors Sopals nolasīja to cilvēku sarakstu, kuri 1941. gada 14. jūnijā tika izsūtīti no toreizējā Līvānu pagasta

un pilsētas. Siem 50 cilvēkiem Golgātas ceļš uz Sibīriju sākās no Līvānu stacijas.

Stāstījumiem par represēto likteni pa vidu skanēja dziesmas «Es karā aiziedams», «Karavīri bēdājās» un citas, kuras dziedāja zēnu koris. Tad represēto kluba direktors Sopals nolasīja 1941. gadā Vorkutā uzrakstītu balādi — veltījumu ciešanās izmocītajiem un no dzimtenes atrautajiem latviešiem. Sēru un piemiņas dienas pasākuma dalībniekus uzrunāja viesis no Rīgas — Latvijas Nacionālās neatkarības kustības valdes loceklis Mucenieks.

Uz galdā bija groziņš ziedojumiem represēto klubu muzeja ēkas atjaunošanai un iekārtošanai. Saziedots 151 rublis. 47 rubļus nodeva Latvijas Tautas frontes Jersikas grupas biedri.

Piemiņas diena noslēdzās ar dziesmu «Nevis slinkojot un pūstot».

L. VIKSNA

Līvānos

Novada dziesmotā sasaukšanās

Aizpaugājušo svētdien Ludzā izskanēja Latgales novada Dziesmu svētki. Divas dienas tūkstošbalsīgas dziesmas skaņas līja pār šejienes zīlajiem ezeriem, bet dejas solis pierībināja sirno piiskalni. Viesmīlīgā senā Ludza uzņēma mākslinieciskās pasārdarbības kolektīvus no Daugavpils, Rēzeknes, Krāslavas, Preiļu un Balvu rajoniem un pašmāju tautas mākslas entuziāstus.

Novada Dziesmu svētkos Ludzā piedalījās astoņi mūsu rajona kolektīvi: pleci kori, Tautas deju ansambļi «Sīlava», folkloras ansambļi un lauku kapela. Korus pārstāvēja rajona kultūras nama un Līvānu kultūras nama dziedātāji, rajona skolotāju koris, Jersikas ciema jauktais koris un Aļlonas sieviešu koris.

Kolektīvi nostiprinās gan skaitliski, gan arī mākslinieciski. Rajona skolotāju koris (diriģenti Alberts Vucāns un Santa Oša) kopā ar Rēzeknes «Saskaņu» novada Dziesmu svētkos jaukto koru grupā dāļļa pirmo vietu, zēli, ka šoreiz nepaveicās Jersikas ciema jauktajam korim — skatē līdz godalgotajai trešajai vietai pietrūka tikai 0,4 punktu. Šis lauku mākslinieciskās pasārdarbības kolektīvs pieredzējušās un uzņēmīgās diriģentes Birutas

Salajevas vadībā īsā laikā panācis labu, saliedētu skanējumu. Tas ir visuzcītīgākais koris, tā dalībniekiem piemīt īsta, cildināma attieksme pret dziesmu.

Rajona jaunais virsdiriģents Edvīns Džijums neilgā laikā posmā saliedējis dziedātāju saimi, un turpmāk, domājams, panākumi būs vēl redzamāki.

Tautas mūzikas koncertā Ludzā piedalījās Rožupes ciema folkloras ansambļis un Sutru ciema lauku kapela (vadītāji — Ilze Vanaga un Jūlijs Stikuts), lietiskās mākslas izstādē — Līvānu kultūras nama Tautas lietiskās mākslas studija «Dubna».

Latgales novada Dziesmu svētku koncerts Ludzā bija ļoti sirsniņš un patiesi baudāms. Un tavu sakrītību: kad estrādē dziedāja sieviešu koris, tuvējā birzi pat lakstīgala neizturēja un poģoja līdzī.

Šie novada dziesmu svētki bija ģenerālmēģinājums 20. Vispārējiem latviešu dziesmu svētkiem, kuri notiks nākamgad Rīgā, Mežaparka Lielajā estrādē. Lai pietiek dziesmai spēka, lai esam tās patrioti!

J. AIZKALNS

TURPMĀK MŪSU LAIKRAKSTĀ

◆ Tautas deputātu M. Kostņeckas un A. Čepāna tikšanās ar vēlētājiem.

◆ Ciklā «Rezonanse» laikraksta lasītāji turpina sarunu par vēstures jautājumiem.

◆ Materiāli sakarā ar Lielā Tēvijas kara sākšanās ģadadienu.

Sieviete, ģimene, sabiedrība

Sarunu vadīja partijas rajona komitejas ideoloģiskās nodaļas vadītāja A. PASTORE. Viena uzsvēra, ka apspriežamā jautājuma «Sieviete, ģimene un sabiedrība» svarīgums aizvien palielinās un tā īpaši tagad, kad vārds sievieti gatavi aizstāvēt visi, bet konkrētajā ikdienā sievietes sakaras ar dažāda veida pretestībām.

Pēc tam, kad K. LACIS, rajona sieviešu padomes priekšsēdētāja, bija iepazīstinājis ar sieviešu padomju uzdevumiem, kuri risināti šajā gadā, vārds tika dots pārējām sarunas dalībniecēm.

E. AKSJONOVA, nepilngadīgo lietu inspekcijas inspektore:

— Ar satraukumu jāatzīmē, ka liela daļa mūsu ģimeņu «slimo». Par to liecina tāds fakts, ka šā gada 5 mēnešos Preiļu milicija ir saņēmusi 434 iesniegumus, cilvēku sūdzības, no visiem šiem iesniegumiem 115 bijuši par ģimenes skandāliem. Bet katrā no šīm ģimenēm ir bērni, un par to, kādu launumu sēi šī nesaticība, savukārt liecina tas, ka nepilngadīgo lietu inspekcijas uzskaitē ir 82 bērni. Ne vienmēr rezultātus dod vecāku sodīšana nepilngadīgo lietu komisijas sēdēs. Tāpēc liela nozīme ir profilakses darbam. Jau par tradīciju rajonā ir kļuvas vecāku konferences. To organizēšanā aktīvi līdzdarbojas rajona sieviešu padome. Šīs konferences galvenokārt domātas tām 281 ģimenēm, kuras rajonā tiek uzskatītas par nelabvēlīgām. Taču panākt, lai vecāki, kuriem tik ļoti nepieciešama palīdzība un padoms bērnu audzināšanā, tās apmeklētu, tomēr ir grūti. Tā šogad uz konferenci ieradās tikai ap 60 vecākiem.

J. EIDUKA, rajona centrālās bibliotēkas darbiniece:

— Sadarbībā ar nepilngadīgo lietu inspekcijas, izglītības nodaļas darbiniekiem janvārī organizējam reidu visās rajona skolās. Ar anketēšanas palīdzību noskaidrojam audzēkņu sekmību, nelabvēlīgās ģimenes, interesējamies par skolu sadarbību ar ciemu, pilsētu izpildkomitejām, vietējām sieviešu padomēm, pārlūkojam, kādu darbu veic sabiedriskās nepilngadīgo lietu inspekcijas, kā skolu audzēkņi iesaistās veselīga dzīves veida nostiprināšanā.

Ir skolas, piemēram, Aglonas internātskola, kur uzteic rajona sieviešu padomi par atsaucību, taču to nesaka par vietējo — Aglonas ciema sieviešu padomi. Bet, piemēram, Niedru astonģadīgajai skolai ir laba sadarbība tieši ar ciema sieviešu padomi.

Līvānu 1. un 2. vidusskolās priecājas par eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas, stikla fabrikas, 21. PMK sieviešu padomju atsaucību. Taču Rudzētos sieviešu padomes darbs nav jūtams. Ir arī daudz skolu, kur sadarbība ar sieviešu padomēm neveicas: Rožupes, Sutru, Aizkalnes, Gaiņu, Silajānu un citas astonģadīgās skolas.

I. MIHAILOVA, sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja:

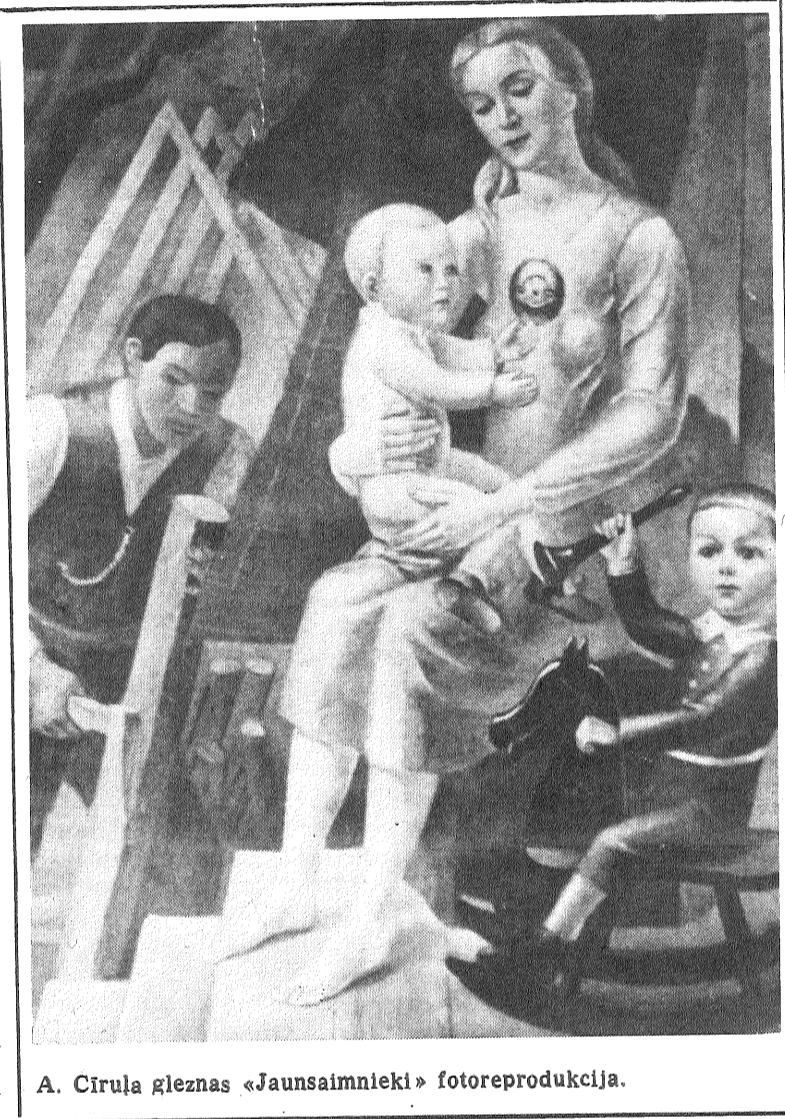
— Rajonā ir 766 daudz bērnu ģimenes. Nevar samierināties ar to produktu sortimentu, kurš ir rajona trijos specapkalpošanas veikalos, nav atrasta iespēja kaut reizi ceturksnī tirgot ar paaugstināta pieprasījuma rūpnīcas precēm bērniem, bieži nav atrisināts dzīvokļu jautājums. Rajonā, īpaši Līvānos, nevar nodrošināt ar vietām bērnudārzos, tie ir nepildīti, tādēļ nav ārstniecisko grupu bērniem, kuri bieži slimo.

V. LITVINOVA, sanitāri epidemioloģiskās stacijas ārste:

— Īpaši gribu runāt par mūsu bērnu veselību. 50 procenti bērnu apmeklē rajonā esošās 18 pirmsskolas iestādes. Pārplūdi ir pilsētu bērnudārzos, bet laukos ir brīvas vietas. Japānā, lai mātes bērnus nodotu pirmsskolas iestādēs pēc 3 gadiem, tas palīdzēs nostiprināt bērnu veselību. Rajonā ir ieviestas sliktā prakse, ka saimniecības cel bērnudārzus un pēc tam tos nodod rajona izglītības nodaļai, bet izglītības nodaļai ir daudz grūtāk gan tos uzturēt kārtībā, gan savlaicīgi palīdzēt novērst kādu sanitāru klūmi. Saimnieciskie vadītāji negrib saprast, ka tie taču ir viņu bērni, nākošie saimniecību darbinieki. Pirmsskolas

Rajona sieviešu padomes un rajona vadītāju tikšanās

Nesen ar rajona sieviešu padomi tikās partijas rajona komitejas otrais sekretārs P. ROMANOVS, sekretāre I. JANSONE, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece M. MIHAILOVA, tautas izglītības nodaļas vadītājs J. LOZDA, kultūras nodaļas vadītāja vietniece I. ANCANE, centrālās rajona slimnīcas galvenā ārsta vietniece poliklinikas darbā G. DZERINA, rajona sadzīves pakalpojumu kombināta direktors V. VELECKIS, rajona patērētāju biedrību savienības valdes priekšsēdētājs L. SUSTOVŠ.

A. Cīrula gleznas «Jaunsaimnieki» fotoreprodukcija.

bērnu iestādēs vēl joprojām ir problēma ar dārzeniem, par kooperatīvajām cenām nevar nopirkt, bet par valsts cenām nav ko pirkt. Satrauc dārzenju mazā izvēle, nitrātu daudzums tajos.

Domāju, ka sešgadīgos bērnus vajag atgriezt atpakaļ pirmsskolas iestādēs, jo arī skolas ir pārpildītas divas un vairākas reizes, otrajā malnā mācās pat izlaiduma klases, kas ir aizliegts.

Uztrauc mūžīgā nedrošības sajūta: kas rīt klūs deficīts? Tā bija ar cukuru, tagad ar ziepēm. Ziepes bērniem līdz 3 mēnešu vecumam paredzēti 10 gabaliņi mēnesī, bet tas ir par maz, vajag vismaz 20.

J. KOZLOVA, Līvānu stikla fabrikas arodkomitejas priekšsēdētāja:

— Katru mēnesi fabrikas sieviešu padome sanāk kopā, lai pārrunātu turpmākos uzdevumus. Sajās sēdēs tiek izskatīti arī bērnu izdarītie pārkaupumi. Aicinām bērnus kopā ar vecākiem. Un ziniet — daudziem palīdz Mūsu fabrikas sieviešu padome ir šefi Rudzētu palīgskolai. Sadarbība gadu gaitā ir izveidojusies noturīga. Kopā svinam svētkus. Taču šeit uzreiz ir problēma. Piemēram, Jaungada eglīte, bērni no palīgskolas apģērbti visi vienādi kā tādi «zaldātini», pat frizūras zēniem un meitenēm neatšķiras, un bērni jūtas neērti.

Skolai palīdzam arī materiāli, šogad pārskaitījām 10 tūkstošus rubļu.

Sieviešu padome kopā ar administrāciju risina jautājumu par to, lai pie tiem 30 rubļiem, ko jauna māmiņa sanem, fabrika vēl piemaksā 50 rubļus. Gadījumā, ja jaunā māmiņa tiek lūgta izņakt strādāt, pirms bērns saņiedzis pusotra gada, fabrika maksā vie novēlētās darba algas vēl arī šos 50 rubļus. Fabrikā tiek rīkoti arī dažādi pasākumi daudz bērnu ģimenēm.

V. LEINE, Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja vietniece:

— Vairākus gadus esmu tautas tiesas piesēdētāja. Esmu novērojusi, ka gandrīz vienmēr laulības šķiršanas iniciātores ir sievietes, un sievietē arī tiesā ir

Atvērts veikalīns kulinārijas izstrādājumiem un pusfabrikātiem. Sekmīgi darbojas savs rūpnīcas medpunks.

Esam domājuši arī par bērniem, iekārtota spēļu istaba. Tiek celts bērnudārzs ar 140 vietām. Tāpat (visas rūpnīcas pastāvēšanas laikā) notiek plaša dzīvokļu celtniecība. Rūpnīcā ir arī plaša palīgsaimniecība, siltnīca, pašiem sava cūku ferma. Daudz domājam par strādājošo ģimeņu brīvā laika pavadīšanu.

Sieviešu padome iesaistījās ziedojumu vākšanā pieminekļa «Latgales Māra» atjaunošanai. Arī mūsu sievietes nodarbina neatrisinātie jautājumi rajona mērogā, piemēram, ģimeņu, sevišķi jauno, izglītošana (kā ekonomiski saimniekot, kā glīti un lēti apģērbt bērnus, ko darīt tiem, kam pāri 40 gadiem), pusaudžu problēmas. Rajonā vajadzētu domāt par bērnu minipilsētiņas celtniecību, jo tas, kas pašreiz atrodas mūsu parkā, nevar apmierināt.

A. AUZĀNE, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas saimniecības daļas vadītāja:

— Arvien biežāk jauniesaucamo mātes jautā, kā būs ar latviešu zēnu iesaukumu armijā. Bažas rada tas, vai būs iespēja nokārtot iestājesāmenus augstskolās. Vai mūsu kara komisārs veiks individuālas pārrunas ar katru jauniešu?

Par privilēģēto tirdzniecību. Jā, saprotam, ka veterāniem ir specapkalpošana, bet nepiekrītu, ka tur jātirgo šķīstošā kafija, importa cepumi un apelsīni. Tā ir sociāla ne taisnība, un tā tikai sanikno cilvēkus.

Pēc daudziem priekšlikumiem, pārdomām par savu darbu jautājumu krustugunis nonāca rajona vadošie darbinieki. Visvairāk to bija L. SUSTOVAM. Lūk, viņa atbildes:

□ Apkalpojošajā sfērā strādā ļoti daudz sieviešu. Pārdevēja dienā pārnēsā ap 7 tonnām preču. Sevišķi smagi apstākļi ir maizes ceptuvē. Tāpēc tiek strādāts materiālās bāzes uzlabošanā gan veikalos, gan ceptuvēs.

□ Dārzenus par kooperatīvajām cenām var pirkt arī pirmsskolas bērnu iestādēs, bet praktiski to nav. Saimniecības veikallem nepieļauj vajadzīgajai daudzumam.

□ Tabakas izstrādājumus var pārdot no 16 gadu vecuma.

□ Ar lietotu apģērbu tirgošanas varētu nodarboties sieviešu padomes, jo tie ir jāpiedāvā tā, lai cilvēku neaizvainotu.

□ Uzskatu, ka visiem bērniem ir jāēd vienādi, nevis jāšķiro. Ja ir 3 bērni, lai ēd 3 burkas ievārijuma, ja viens — lai viena burka.

□ Jā, visus satrauc ziepju stāvoklis. Pašlaik tas realizēts jau 280 procentu apmērā. Ar jūliju būs ieviesti taloni. Katrs rajona ledzīvotājs līdz jaunajam gadam saņems 1 tualetes, 1 saimniecības ziepju gabaliņu un 4 paciņas mazgājamo līdzekļu. Mazie bērni (līdz 1 gadam) tās saņems uz receptēm.

□ Saprotu, ka cukuru daudz bērnu mātēm ogu laikā vajag vairāk, un tādas iespējas ir — varēsim iedot.

□ Uzskatu, ka pret alkoholu, kas stāv veikala plauktā, nav jācīnās, bet jācīnās ir pret grīšanu pirkst. Tagad pat PSRS Tautas deputātu kongresā valdība tika kritizēta par 1985. gada lēmumu. Alus atzīts par bezalkoholisku dzērienu, tāpēc to pasākumos tirgos.

□ Ar 1. jūliju rajonā būs ieviestas vizitkartes.

agresīvāka. Jau sešus gadus strādāju par izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieci, un bieži esmu sastapjusies ar to, ka sievietes nāk lūgt palīdzību, grib, lai kāds parunā ar vīru, lai to pārlicina. No teiktā izriet secinājums, ka bieži mēs ģimenei varam palīdzēt, kamēr nav pieņemts galīgais lēmums — izšķirties.

Uzskatu, ka sperts solis atpakaļ alkoholisko dzērienu tirgošanā, tos atkal pārdod visos veikalos. Īpaši jācīnās, lai nedzertu jaunieši, šeit savs vārds vairāk būtu jāsaaka rajona laikrakstam «Leņina Karogs».

O. KIVKO, agrofirmas «Sarkanais Oktobris» siera rūpnīcas izejvielu tehnoloģe:

— Mūsu rūpnīcā no visa strādājošo skaita vairāk nekā puse ir sievietes. Par darba apstākļu uzlabošanu, sadzīves tradīcijām jāsaaka liels paldies rūpnīcas bijušajam direktoram P. Zukulim. Ir iekārtots SPK salons ar frizētavu, ķīmisko tīrītavu, pasūtījumu galdu. Ir pašiem sava pārvietojamā bibliotēka. Nupat ir nodibināties šūšanas kooperatīvs «Varavīksne». Mikrorajonā ir savs veikals, kur iegādājamies pirmās nepieciešamības preces.

Gandrīz 4 stundu ilgā saruna noslēgusies. Liekas, ka izrunāts daudz. Pieņemta rezolūcija. Sarunas tēma bija gan aktuāla, gan problemātiska, pat pārāk plaša. Un gribas ticēt, ka, aizejot no šīs sarunas, ieguva abas puses: gan rajona vadība, gan pašas padomes locekles. Jo šajā laikā, kad mūsu republikā rodas arvien jaunās sabiedriskās organizācijas, cilvēki meklē sev izteikšanas iespējas.

Tāpēc man gribas aicināt rajona sieviešu padomi veikt lielāku uzmanību kolektīviem, kuros diemžēl reizēm pat šīs padomes nav. Vairāk ir jāpalīdz metodiski, lai ar kolektīvu aktīvajām sievietēm veidotos pulcīns aktīvistu, kuras iekļautos cīņā par sievietes tiesībām, par sievietes darba un sadzīves apstākļu uzlabošanu, par tās mājas soļa atvieglošanu. Aktīvas sievietes, kuras spēj patstāvīgi domāt, organi-

□ Preiļu un Līvānu universitātes tiks izveidotas nodalītas jaunlaulātajiem.

M. MIHAILOVS:

□ Ir cerības, ka izpildīs programmu «Dzīvoklis-2000». 1989. gadā nodosim lietošanā 23,3 tūkstošus kvadrātmetru dzīvojamās platības, tas ir — 510 dzīvokļu. Tiek celta pirts Preiļos, veļas mazgātuve, rekonstruēta katlu mājas. Aglonā ceļ veco lauzu pansionātu. Ekspluatācijā nodos bērnudārzus Suvorova kolhozā, «Vārkavā», citur, kolhozā «Zelta vārpa» — skolu. Ejam uz to, lai cilvēkus vairāk pievērstu laukiem, lai tur varētu piedāvāt gan dzīvokli, gan vietu bērnudārzā, gan skolu.

□ Sajā demokrātijas laikā ir gadījumi, kad skolēni pamet skolu. Darba kolektīvs bērnu negrib neņemt. Tāpēc aicinu: nedomāsim, kā sameklēt darbu 11, 12 gadus vecam pusaudzim, bet gan darīsim visu, lai viņš mācītos. Aiziešana no skolas ir viens no lēmumiem noziedzībai. Par to vainojam visus: gan skolu, gan sabiedrību. Mums ir jāstrādā ar ģimenēm un arī atbildība jāpasa no tām.

□ Gribu pieskarties brīvā laika izmantošanas iespējām. Mēs izvirzām jautājumu par to, ka trūkst sporta zāles, nav stadionu, bet jājautā: vai izmantojam visas iespējas, kuras mums tomēr ir. Tikai viens piemērs. Šogad atzīmējām Latvijas pirmo Olimpisko dienu. Tiesām — dienas norise bija pārdomāta. Bet cilvēku atsauce bija minimāla — pie Eikša ezera nebija vairāk kā 100 dalībnieku.

□ Rajonā līdz šim nav bijis iespējams uzcelt civiltāvoķļa aktu reģistrācijas nodaļas telpas, kaut arī dokumentācija ir bijusi jau divos variantos. 1990. gadā 100 tūkstoši rubļu paredzēti šī objekta celtniecībai. Bet īstas palīdzības par to nav.

J. LOZDA:

□ Vairākās skolās ir notikušas izmaiņas. 9 skolās ieviestas 40 minūšu garas stundas, ir skolas, kurās mācās tikai 5 dienas.

□ Ir izmaiņas arī mācību programmas, var mācīt pat pēc pašu sastādītiem programām, piemēram, Latvijas vēsturi. Skolēnus var iesaistīt algotā darbā.

V. VELECKIS:

□ Izskanēja doma, ka frizieri nedod kvītis, ka vienreiz par frizūru veidošanu jāmaksā 1,20 rubli, citreiz — pat 3,80 rubli. Gribu lūgt, lai katrs šāds gadījums tiktu darīts zināms administrācijai. Ja jūs to neteiksiet uzreiz, bet gaidīsiet kādu sanāksmi, lai noskaidrotu, tad mums būs grūti cīnīties pret šādiem pārkaupumiem.

□ Nomas punktā nav vajadzīgās izvēles. Nevar iznomāt klavieres, veļas mazgāšanas mašīnas, televizorus. Tas ir saistīts ar to, ka šīs pakalpojuma veids nav rentabls, tāpēc visas ledzīvotāju vajadzības arī turpmāk nevarēsim apmierināt.

G. DZERINA:

□ Darba kolektīvos uzmanības centrā ir jābūt sievietes veselībai. Katru gadu ap 11 procentiem jaundzimušo bērnu jau ir slimi.

□ Rajonā ir nepieciešams psihologs un tieši darbā ar sievietēm.

□ Šogad sāk būtēt jauno slimnīcas piebūvi, tur iepāņotās palātas jaundzimušajiem bērniem kopā ar savām māmiņām.

P. ROMANOVŠ:

□ Domāju, ka sieviešu padomju loma arvien pleaus. Sevišķi tām vajadzētu strādāt individuāli ar cilvēkiem, zināt to nārdzīvumus, dzīves samezglotumus.

□ Jāveic liels izskaidrošanas darbs par visiem šīsdiēnas saņāksmē izvirzītajiem jautājumiem.

zēt, kurām netrūkst tīri pilsoniskas atbilstības, ir katrā kolektīvā. Protams, šīs padomes mākslīgi radīt nevar, jo tad iznāksums ir skaidrs.

Pašreiz republikā veidojas, šķiet, alternatīva organizācija — Latvijas Sieviešu līga, kura varēs konkurēt ar sieviešu padomēm. Ja atvērtās sievietes gribēs, viņas iesaistīsies šajā darbā, taču, spēkus sadalot na dažādām organizācijām, diez vai palīdzēs veikt to darbu, ko no mums, sievietēm, gaida sabiedrība.

Azina un pašapzina katrā prātā un arī kolektīvā nobriest ar laiku. Vārdu sakot, sieviešu jautājums, tāpat kā nacionālais, mums tika vienīgi pasludināts par atrisinātu. Taču līdz istam atrisinājumam vēl tālu.

I. JANSONE,
Latvijas KP rajona komitejas sekretāre

Aizmirst nedrīkst neko

Uzrakstīt jūsu redakcijai mūs pamudināja «Leņina Karogā» 1989. gada 28. februārī ievietotā N. Ovsjanikovas vēstule «Saprotiet arī mūsu sāpi...». Jā, šīs sāpes patiešām var saprast un mēs tās saprotam, taču par šīm sāpēm, par šiem 20 miljoniem cilvēku, kurus iznīcināja fašisms, mēs jau runājam vairāk nekā 40 gadus. Mēs šos upurus nekad neaizmirsīsim, jo to nedrīkst aizmirst. Bet tāpat nedrīkst aizmirst arī tos miljonus upuru, kurus iznīcināja stalinisms. Par tiem esam sākuši skaļi runāt tikai tagad.

Vēstules autore min, ka 1940. gadā Latvijā atjaunojās padomju

vara. Bet kāpēc viņa nemin, ka tā tika nodibināta, piekrāpjot Latvijas valdību, ka drīz vien sākas represijas pret godīgiem cilvēkiem, ka tika izvesti un nogalināti daudzi Latvijas armijas virsnieki un kareivji, kuri bija ar mieru kopā ar Sarkano Armiju cīnīties pret kopejo ienaidnieku — fašistisko Vāciju?

Vēstules autore raksta: «Vai vārdi «Neviens nav aizmirsts, nekas nav aizmirsts» jau zaudējuši savu jēgu?» Mūsaprāt, aizmirst nedrīkst neko. Fašisma upurus mēs atcerēsimies mūžīgi, bet mums liekas, ka vienam otram negribas un nav izdevīgi atcerēties stalinisma upurus.

Vēstules rakstītāja saka: «Mans novēlējums: rast iespēju iemūžināt atmiņās ne tikai stalinisma, bet arī fašisma un bandītisma upurus.» Uzskatām, ka pareizāk būtu: rast iespēju iemūžināt atmiņās ne tikai fašisma un bandītisma, bet arī stalinisma upurus, par kuriem, vēlreiz uzsveram, līdz šim esam klusējuši.

Nobeigumā novēlam gaišu prātu visām Latvijā dzīvojošām tautām un cīņu pret pamatnāciju — latviešiem.

GINTS un SERGEJS

no Padomju Armijas rindām

Kur aizbēgt no ielas?

Jau agri rītos Preiļos sāk trokšņot, rūkt un dūmot dažāda veida motorizētais transports. Sacelot putekļu vērpētes un dzēnot vēju sev pa priekšu, drāžas varēnie krazī, mazi, zili un citu marķu lieljaudas kravas automobili. Pa starpām, izgrūžot melnu dūmu mutulus, aizlipo lielle traktori. Nerunājot nemaz par trokšni, ielas zem šo lielo mašīnu smaguma dreb. Ielu malās esošo māju logu rūtīs vibrē, un dzīvokļi piesūcas ar putekļiem un izplūdes gāzu smirdoņu.

Ja lielās pilsētās ir ierobežoti smagā transporta maršruti, tad Preiļos šo aizliegumu neviens neievēro. Kāpēc braukt pa apkārtni, ja cauri centram tuvāk, ātrāk un taisnāk? Pat automobili, piekrauti ar pakalpiem, kuras smelti, dodas pa centra krustojumam, izkaisot kūdras smalkputekļus. Nekāda ielu kopēju centība nevar uzturēt asfaltu bezputekļainu. Sevišķi uz vakarpusi saulainās un sausās dienās gaiss tik puteklains un dūmots, ka grūti elpot.

Tagad par gājēju ceļu. Tas ar baltu krāsu nav norobežots. Pirms gājēju pārejas mašīnām jāpalēnina gaita vai pat nedaudz jāprietur. Bet ko redzam Preiļu centrā? Virziena Rēzeknes iela

— Daugavpils iela un otrādi mašīnas drāžas, nemaz nepamazinot ātrumu. Pienācis pie ielas krustojuma, gājējs nezina, kā šķērsot ielu. Mašīnu straumes ar nepalēninātu ātrumu brauc abos virzienos. Cilvēki pastāv, sāk šķērsot ielu un bēg atpakaļ, jo, lūk, mašina draud viņus sabraukt. Tā, nepamazinot ātrumu, vēl skaļi nosignalizē.

Pilsētas centrā mašīnas iemānījušas piebraukt pie pašām gastronomu un piena produktu veikala durvīm. Daudz automobiļu piestūrē ar pakalpiem pie grāmatu nama «Latgale» pašām durvīm. Iedarbinot no jauna automobiļa motoru, izplūdes gāzes pa durvīm ledzen arī veikala. Jūs teikšiet: bezkaunība! Nē, tas ir pilsētas centra haoss un visatļautība. Tāpat automobiļi tiek apstādīnāti arī pie maizes produktu veikala, pie avižu kioska, vārdu sakot, kur vien katrs braucējs iedomājas. Arī pie universālveikala durvīm.

Apkārt autoostai bedres, tāpēc nasažieru automobiļi neievēro nekādus noteiktus pagriezienus, bet dodas, kur ērtāk. Iedams nevari saprast, uz kuru pusi kāda mašina dosies. Uz kuri pusi bēgt... Pa starpām vēl pusaudži ar mopēdiem sacel tādu šo «sīsenmoto-

ru» rēkoņu, ka ausis jāver ciet. Jāsaka, Preiļos un, it sevišķi, Preiļu parka celiņos šiem pārģalvīgajiem mopēdiem trenčiem ir visa brīvība. Veci cilvēki parkā jau pa gabalu bēg nost no ceļa, kad sacenšas ātrumā mopēdisti, kuriem varbūt ir tikai 10 — 12 gadu. Kā to visu novērst?

Vakaros parkā nekādas kārtības sargu patrūlas vai milicijas organizēti reidi nav redzēti. Pusaudži te izdarās, kā kuram patīk. Nereti te brīvi pa celiņiem viņi braukā pat ar motocikliem. Kāda tad te var būt atpūta?

Trokšņi, putekļi Preiļu centra iedzīvotājiem jau tā «atēdušies», ka cilvēki saka — nav vairs dzīves no mašīnām. Tehnikas pārpilnība «apēd» cilvēku atpūtas mieru, sadzīves ērtības, veselību, drēbju un produktu tīrību.

Vai par šo problēmu nebūtu laiks padomāt Valsts autoinspekcijai un pilsētas vadībai? Trokšņi dienu un nakti. Kā saka, cilvēks pierod pie visa. Bet katrai galējībai tomēr ir robeža. Pat Raiņa bulvārī nevari mierīgi pastaigāties. Mašīnas ar traktu ātrumu ieno, kur grib un ar kādu ātrumu katrs grib.

J. PELSS
Preiļos

Preiļi jāsakopj

Preiļos katru gadu pačelas jauni dzīvojamie namu stāvi. Sociāli vīrs Grāmatu nama uzvijas Latvijas sarkanbaltsarkanais nacionālais karogs. Aprīļa sākumā atklāja pilsētas pieminekli. Ieprojektēts celt tīrgus paviljonu, jaunu autoostu, veicami citi svarīgi darbi.

Jā, daudz darba gaidāms Preiļu pilsētas izpildkomitei ar priekšsēdētāju M. Agurjanovu priekšgalā. Manuprāt, būtu vairāk jā rūpējas par pilsētas apzaļmošanu ar kociņu un puku stādītiem, kuru līdz šim Preiļos ir ļoti maz. Visdrīzākajā laikā jāveic ielu kapitālās remonts, jo šoferiem ar mašīnām ir jāgrozās pa lielajām bedrēm gandrīz visās ielās. Senos laikos, atceros, bija

stiprs akmeņu bruģis, un tas braucējiem galvassāpes nesagādāja. Tagad ielas ir vienās bedrēs, trošuāri — nepārejami.

Tā, lūk, Preiļu atjaunošanā darba ir jāpielek vēl ļoti daudz. Jo tikai tad tie varēs saukties pilsētas vārdā, bet pašreiz tikai tādš miests vien ir.

Kādreiz «Leņina Karogā» bija rakstīts par daudziem neatliekami veicamiem pasākumiem pilsētas labiekārtošanā, bet vezums diemžēl nekustas no vietas. Ja jau pilsētas izpildkomitei ir trūkst līdzekļu, vajadzētu mēģināt tos savākt ziedojumu veidā. Pēdējais laiks ir Preiļus sakopt.

P. DZERINS,

Leņina kolhoza darba veterāns

Nepamest pusceļā

... tik daudz visādu darbu, pasākumu, pārkārtošanos, ka nav laika ne apstāties, ne arī apiet likumu mazam zālāja stūrītim, Brienam tik pāri, cik vien taisni varam. Tomēr vienā vietā apstājamies no visas steigas. Tā ir kapsēta. Tādēļ gribas parunāt par Preiļu vecajiem kapiem. Tajos 7. maijā bija sarīkota talka, kurā paveica diezgan daudz. Gan veci, gan jauni cilvēki, gan mazie bērni strādāja no visas sirds. Pēc manām domām tādas talkas vajadzētu rīkot katru mēnesi, kamēr mēs sakopsim savu pilsētu un tās apkārtni.

Talkas laikā dzirdēju, ka kapi tiks veidoti pēc kapu skvēra parauga. Kopīnās un pieminekli,

kas vēl ir dzīvi, tiks saglabāti. Talcinieki saudzīgi piecēla apgāztos pieminekļus. Bet pēc pāris nedēļām, aizejot uz kapiem, uzstādītos pieminekļus atradu nogāztus un krustus nolauztus. Tātad pie mums ir tā: viens tīra, cel un kārtu, bet otrs ļauc, plēs un piesārno. Ja ir uzsāks vienreiz kapus sakopt, tad nevaļadzētu šo darbu pamest pusceļā.

Bet milicijas darbiniekiem vajadzētu vairāk pieskatīt kārtību pilsētas ielās un redzēt arī to, kas notiek kaut vai kapsētas un pilsētas apkārtnē.

V. KOKORITE

Preiļos

Mis Latvija '89

Savā tautā skaistumu saskatīt

SVETDIEN, 11. jūnijā, Latvijas Nacionālajā operā pēc 58 gadu pārtraukuma, savu karalieni sumināt nākušās publikas un Latvijas TV skatītāju acu priekšā, tika kronēta Mis Latvija'89 — astoņpadsmitgadīgā liepājniece INA MARGONE.

Kādi jābūt latviešu meitenēm? Piemīlīgai, slaidai, kautrai un čaklai... Bet kādi jābūt skaistulei Latvijai'89? Vai tik tas nav pats grūtākais jautājums. Tomēr atbildēt uz to vajadzēja žūrijas komisijas locekļiem (republikā populāriem un autoritatīviem vīriešiem), un jau tovakar, izraugoties vienu meiteni starp konkursa 12 finālistēm.

Latviešu meitenēm jāprot dejot, un meitenes dejojā. Tiesa, ne tautas, bet isti karaliskas dejas — valsī, tango...

Latviešu meitenēm jābūt staltai stājai, un meitenes demonstrēja to, ejot pa šķiē, nebeidzami garām un augstām kāpnēm...

Latviešu meitenēm jābūt pievilcīgai un apgarotai ne vien savas tautas tērpā, bet arī...pludmalē. Šķiē, bridī, kad meitenes iznāca uz skatuves pludmales tērpas un ar spoguļiem (saules stariņiem?) rokās, svelme jautās visā zālē...

Latviešu meitenes valodai sprēgāt jāspēj, un meitenes atbildēja uz jautājumiem, stāstīja par sevi un savām iecerēm...

Latvijas skaistākās meitenes, starp viņām arī rēzeknieši Nelliju Pinčuku, uz operas skatuves redzējām atšķirīgās vidēs, tērpas un noskaņojumos. Jūtām līdzī katrai no viņām un vienai, musuprāt, karalienes vārda cienīgākajai. Bridī, kad Rolands Zagorskis

S. JOKSTE

LTF Līvānu aktualitātes

□ LTF Līvānu nodaļas valdes kārtējā sēdē apspriesti vairāki aktuāli jautājumi.

□ Dzīvu diskusiju izraisīja LTF Domes valdes paziņojums par Latvijas suverenitāti («Padomju Jaunatne», 1989. g. 2. jūnijs). Tika pieņemts lēmums atbalstīt Domes valdes aicinājumu. Bez šaubām, sava nostāja jāizsaka ikvienam Tautas frontes dalībniekam, tāpēc tuvākajā laikā visās grupās tiks uzklautīti visi viedokļi un pēc tam pieņemts un paziņots nodaļas kopējais viedoklis.

□ Valdes locekļi izteica savas domas arī par Līvānu pilsētas izpildkomitejas priekšsēdētāja darbu sakarā ar viņa atskaiti gaidāmajā partijas rajona komitejas plēnumā, kurā pilsētas mērs ziņos par savu ieguldījumu Līvānu sociāli ekonomiskajā un kultūras attīstībā. Pēc domu apmaiņas tika izdarīts secinājums, ka viena iniciatīvas bagāta, strādātgrīboša cilvēka enerģijas ir par maz, lai veiksmīgi atšķetinātu visas samezglušās problēmas. Tāpēc rajona vadībai vajadzētu pa istam pagriezties ar seju pret Līvāniem un līvāniešu problēmām. Mēs, protams, saprotam, ka visa vara vēl nav Preiļu rajona Tautas deputātu padomes un tās izpildkomitejas rokās, un tomēr...

□ Vienprātība valdīja jautājumā par kultūrvēsturisko nosaukumu atgriešanu vairākam

Līvānu ielām. Stalinisma reakcijas un stagnācijas gados piešķirtie pseidopatriotiskie nosaukumi ir izaicinājums latviešu tautas un Līvānu pilsētas gadsimtu ilgajai vēsturei un tradīcijām. Neskatoties uz laika ritumu, daudzi līvānieši joprojām lieto ielu vecos nosaukumus. Bez tam pilsētas apbūves procesā izveidojusies situācija, ka šķietami viena iela mākslīgi tiek sadalīta divos gabalos. Piemēram, Zaļā iela vienā vietā pēkšņi zaudē savu nosaukumu un pāriet Saules ielā. Šis jautājums pilsētas Tautas deputātu padomei jāatrisina tuvākajās sēdēs.

□ Pateicoties līvāniešu un apkārtnējo ciemu iedzīvotāju atsaucībai, esam savākuši apmēram tonnu makulatūras informatīvā biļetena «Atmoda» vajadzībām. Šajā sakarībā izsakām pateicību Līvānu 1. vidusskolas un Gaiņu astoņgadīgās skolas audzēkņiem, Līvānu eksperimentālās bloķimiskās rūpnīcas darbiniekiem, kā arī viesiem pārējiem, kas atsaucās uz mūsu aicinājumu.

□ Par savu darbību laikraksta lasītājus centisimies informēt arī turpmāk.

LTF Līvānu nodaļas uzdevumā

J. BRENCIS

Kosmiskā... viesnīca

TOKIJA. Tie, kas vēlēšies dažas dienas sava atpūlinājuma pavadīt orbitā, varēs apmetties kosmiskajā viesnīcā, kuras projektu izstrādājis Japānas sabiedrība «Simidzu» kopīgi ar ASV firmu «Bell and Trotty».

Pēc projekta autoru domām, tūrisma «braucieni» kosmosā nav nemaz aiz kalniem. Šī viesnīca atradīsies virs planētas 450 kilometru augstumā. Pēc formas tā atgādina milzīgu karuseli. Lai tūristiem nerastos nepatīkama

sajūta sakarā ar bezsvara stāvokli, kosmiskā viesnīca griezīsies ap savu asi, izdarīdama trīs apgriezienus minūtē. Pēc speciālistu aprēķiniem, tas ļaus izveidot tādu pašu pievilksanas spēku, kāds ir uz Zemes.

TASS

Redaktors P. PIZELIS

Aicina mācīties

Paziņojumi

Līdzjutības

DAUGAVPILS MŪZIKAS VIDUSSKOLA

Izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:
klavieru,
stīgu instrumentu (vijole, alts, čells, kontrabass),
pūšamo un sitamo instrumentu, tautas instrumentu (akordeons), dziedāšanas, kora diriģēšanas specialitātē.

Iestāšanās pieteikumi jāiesniedz līdz 23. jūnijam.
Iesniegumam jāpievieno:
izglītības dokuments (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (forma 086/y),
raksturojums,
autobiogrāfija,
4 fotokartītes (3x4 cm),
jāuzrāda pase vai dzimšanas apliecība.
Iestāju pārbaudījumi sākas 25. jūnijā. Tu-
vākus paskaidrojumus sniedz skolas kanceleja
Daugavpils, Kandavas ielā 2 a, tālrunis 29879.

FR. ROZINA MALTAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus
zootehnikas,
lauksaimniecības mehanizācijas,
eku un būvju celtniecības un ekspluatācijas specialitātēs.
Tehnikumu beigušie iegūst zootehnikā, tehnikā-mehānikā vai tehnikā-celtniecībā kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Pirmajosursos uzņem jauniešus un jauniētes ar astoņgadīgo izglītību, bet otrajosursos mācību grupu papildināšanai — ar vidusskolas izglītību. Mācību ilgums visās specialitātēs 3 gadi 10 mēneši. Mācību laikā audzēkņi iegūst papildu profesijas: mehanizētās slaukšanas meistara, III klases traktorista-mašīnista, III kategorijas konstrukciju montētāja, II kategorijas apmetēja, galdnieka, mūrnieka, B un C kategorijas vadītāja tiesības (atkarībā no specialitātes).

Ar 1989./90. mācību gadu tiek uzsākta astoņgadīgo skolu absolventu sagatavošana jaunā specialitātē «Lauksaimniecības produkcijas ražošanas tehnoloģija un organizācija», kurā audzēkņi apgūs fermeru saimniecību, nomas kolektīvu un lauksaimniecības kooperatīvu vadīšanas iemaņas, kā arī iecirkņu priekšnieku un brigadieru darba iemaņas. Audzēkņi apgūs vidējo un vispārējo lauksaimniecības izglītību ar tiesībām turpināt mācības augstskolā. Pamatā tiks apgūtas lauksaimniecības mehanizācijas, kā arī agronomijas, zooveterinārijas, ekonomikas u. c. lauksaimniecībā nepieciešamās zināšanas. Audzēkņi saņem plašu profila tehnologa organizatora diplomu, iegūs šoferu, traktoristu un citas lauksaimniecības tehnikas vadīšanas tiesības, apgūs atslēdznieka, elektrika, celtnieka u. c. lauksaimniecībā nepieciešamo darbu pamatiemaņas. Apmācības jaunajā specialitātē notiks latviešu valodā.

Audzēkņi, kas sekmīgi mācās, saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamiēki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kas mācās uz labi un teicami, — par 25 procentiem lielāku stipendiju. Audzēkņi, kurus mācīties komandējušas organizācijas, saņem par 30 procentiem lielāku stipendiju.
Tehnikumā ir kopmītnes un ēdnīca. Visās specialitātēs 1989./90. mācību gadam tehnikumā uzņem bez iestāšanās izglītības dokumentus ar astoņgadīgo izglītību vienmēr līdz 12. jūlijam, bet vidusskolu absolventiem līdz 15. augustam.

Jāiesniedz šādi dokumenti:
iesniegums,
dokuments par izglītību (oriģināls),
izziņa par veselības stāvokli (086 v veidlapa),
5 fotokartītes (3x4 cm),
izraksts no darba grāmatīnas (ja ir praktiskā darba stāžs),
darba vietas komandējums (personām, kuras mācīties uz tehnikumu komandē organizācija),
pase, dzimšanas apliecība, kara klaušības apliecība (jāuzrāda).
Mācību sākums 1. septembrī.
Satiksme ar autobusu: «Rēzekne — Glužņeva — Malta» vai «Rēzekne — Vertukšņa — Maltas sovhoztehnikums».

Mūsu adrese: Rēzeknes rajons, bazs «Lūzņava», Fr. Rozina Maltas sovhoztehnikums, indekss 228113.
Telefoni: Lūzņava 45314, 45481, 45370.
Gaidām sovhoztehnikumā! Administrācija

OGRES 43. ARODVIDUSSKOLA

(228300, Ogrē, Meža prospektā 13, tālrunis 24711, 24668)
izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadam šādās specialitātēs:
šūšanas iekārtu operatores, adītājas, vērpējas,
Mācību ilgums 3 gadi.
Lenšu iekārtu operatori.
Mācību ilgums 1 gads.
Uzņem jauniešus ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācības notiek latviešu un krievu valodās. Mācību periodā audzēkņi saņem bāzes uzņēmuma stipendiju un 50 procentus no ražošanas praksē nopelnītās summas.
Absolventi strādās Ogres trikotāžas un vērpšanas ražošanas apvienībā. Ir kopmītne.

JELGAVAS LINU RAZOŠANAS APVIENĪBAS «LATVIJAS LINI» ARODSKOLA

Izsludina audzēkņu uzņemšanu 1989./1990. mācību gadā šādās specialitātēs:
Meistarā palīgs — uzņem jauniešus vecumā no 17 līdz 25 gadiem ar vidējo izglītību. Mācību ilgums 1,5 gadi. Mācību laikā maksā stipendiju no 60 līdz 70 rubļiem.
Audējas, vērpējas, lenču salicējas — priekšdziju vērpējas mašīnu operatores, tinējas — šķēterētājas mašīnu operatores.
Šajās specialitātēs uzņem jauniētes vecumā no 15 līdz 25 gadiem ar 8. — 11. klašu izglītību. Mācību ilgums 1—3 gadi. Stipendija 40 — 50 rubļi. Mācību laiku ieskaita darba stāžā.
Mācību ražošanas prakses laikā audzēkņi saņem pilnu atalgojumu. Pēc arodskolas beigšanas darbs nodrošināts ražošanas apvienībā «Latvijas līni» ar šādu algu — 180 — 300 rubļi mēnesī.

Mācības un darbs — 5 dienas nedēļā. Audzēkņus nodrošina ar kopmītni. Teicamiēki pēc skolas beigšanas var turpināt mācības tehnikumos un augstskolās. Mācības notiek latviešu un krievu valodās.
Iestājoties skolā, nepieciešami šādi dokumenti: dokuments par izglītību, dzimšanas apliecība vai pase, izziņa par veselības stāvokli, izziņa no dzīves vietas, 6 fotokartītes (izmērs 3x4 cm), skolas vai darba vietas raksturojums.
Iesniegumus pieņem katru dienu, izņemot sestdienas un svētdienas, no plkst. 8.00 līdz 16.00.
Mācību sākums 1. septembrī.
Skolas adrese: 229600, Latvijas PSR, Jelgavā, Lapskalna ielā 18. Tālrunis: 23281.

MAINA 1,5 istabu dzīvokli ar visām ērtībām Preiļos (23,5 m², pirmais stāvs, istabas izolētas) pret 1 — 1,5 istabu dzīvokli ar visām ērtībām Līvānos. Tālrunis: 43894.

PARDOD zirgu. Tālrunis — 21387.

Smeļš lakstīgala, un dzegzuze sauks.
Rīta gaviļes atskanēs birzi. Tikal tevī šī dziesma vairs neatsauks.
(V. Plūdonis)
Izsakām dziļu līdzjutību Renīnai Utinānei, MASU Helēnu smiltāiņai.
Kolhoza «Vārkava» valde un arodkomiteja

Māt, atmiņā man vienmēr vīzēs Tavš mazliet skumjais, mīlais skaits.
(O. Vācietis)
Izsakām visdziļāko līdzjutību Jārim Priekulim sakarā ar MĀTES nāvi.
Darba biedri

MALNAVAS SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus ar astoņgadīgo izglītību bez iestāšanās izglītības dokumentiem
agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas, lauksaimniecības mehanizācijas, saimnieciskās darbības grāmatvedības uzskaites, kontroles un analīzes specialitātē (ar mājturības pamatiem).
Mācību ilgums:
agronomijas, lauksaimniecības elektrifikācijas un lauksaimniecības mehanizācijas specialitātē — 3 gadi 10 mēneši, saimnieciskās darbības grāmatvedības uzskaites, kontroles un analīzes specialitātē — 3 gadi 6 mēneši.
Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Vidusskolu beigušos uzņem tikai otro kursu papildināšanai.
Tehnikumu beigušie iegūst: agronoma, tehniķa-elektrika,

tehnika-mehānika, grāmatveža-plānotāja (ar mājturības pamatiem), kvalifikāciju ar tiesībām iestāties augstskolā.

Bez tam mācību laikā audzēkņi iegūst darba profesijas: traktorists-mašīnists A, B, C kategorijas vadītājs, elektromontieris, mašīnrakstīšana — lietvedība.
Sekmīgie audzēkņi saņem 30 rubļu stipendiju mēnesī, teicamiēki par 50 procentiem vairāk, bet tie, kuri mācās uz «labi» un «teicami» — 25 procentus vairāk. No saimniecībā komandētie attiecīgi par 30 procentiem lielāku stipendiju.
Tehnikumā ir kopmītnes un kopsalds, darbojas dažādi pašdarbības un tehniskie pulciņi, sporta sekcijas.
Iestājoties tehnikumā jāiesniedz šādi dokumenti: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums (veidlapa saņemama tehnikumā), dokuments par astoņgadīgo vai vidējo izglītību (oriģināls),

4 fotokartītas (3x4 cm), izziņa par veselības stāvokli (086/y veidlapa), izraksts no darba grāmatīnas (ja ir praktiskā darba stāžs), norīkojums (ja mācīties komandē lauksaimniecības uzņēmums, iestāde vai organizācija), iestājoties jāuzrāda dzimšanas apliecība vai pase, karaklausības apliecība, ja persona pakļauta karadienestam, karadienestā iesaucamā vecuma personas uzrāda izziņu no dzīves vietas).

Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 7. jūlijam, vidusskolu beigušajiem līdz 14. augustam. Pēc šiem datumiem darbosies uzņemšanas komisija. Mācību sākums 1. septembrī.
Satiksme ar autobusu līdz Kārsavai, ar vilcienu līdz Malnavas vai Kārsavas stacijai.
Ir pilsētas autobuss «Kārsava — Malnava».
Tehnikuma adrese: 228051, Ludzas rajons, p. n. «Vitoli», Malnavas sovhoztehnikums, telefons 31274 vai 33106.

RĒZEKNES PEDAGOĢISKĀ SKOLA

uzņem audzēkņus 1989./90. mācību gadam
pirmsskolas audzināšanas specialitātē: klātienē apmācības notiek krievu un latviešu valodā, apmācību ilgums ar astoņgadīgo izglītību — 3 gadi un 10 mēneši, ar vidusskolas izglītību — 1 gads 10 mēneši.
Ar astoņu klašu izglītību audzēkņi kārto iestāšanās izglītību (sacerējums), vēsturē (vārdos), muzikālās dzirdes, runas un deļotāja dotību pārbaude.
Skolu beidzot, iegūst bērnu dārza audzinātāja specialitāti.
1.—4. klašu skolotāju specialitātē: klātienē, apmācība notiek latviešu valodā uz vidusskolas

bāzes, ar papildus specialitāti — deju kolektīva vadītājs, apmācības ilgums 2 gadi 10 mēneši.

Audzēkņi kārto iestāšanās izglītību: dzimtajā valodā un literatūrā (sacerējums), vēsturē (vārdos), muzikālās dzirdes, runas un deļotāja dotību pārbaude.
Skolu beidzot, iegūst 1.—4. klašu skolotāja un deju kolektīva vadītāja specialitāti.
Uzņemšanas komisija jāiesniedz sekojoši dokumenti: iesniegums, dokuments par vidējo vai astoņgadīgo izglītību (oriģināls), medicīniskā izziņa, forma Nr. 086/y, izraksts no darba grāmatīnas (kurīem ir darba stāžs), 4 fotokartītas, izmērs 3x4 cm, jāuzrāda pase vai dzimšanas apliecība, iestādes, organizācijas vai saimniecības stipendijai — ilgums par nosūtīšanu mācīties. Audzēkņus, kuri beiguši sko-

lu uz «4» un «5», sekmīgi iziet muzikālās dzirdes un runas pārbaudi, uzņem bez iestāšanās izglītības dokumentiem, kā arī tos, kuri sekmīgi iziet deļotāja dotību pārbaudi, 1.—4. klašu skolotāju specialitātē. Skolā ir kopmītne un ēdnīca. Audzēkņi saņem stipendiju 37 rubļu apmērā.
Audzēkņiem, kuri mācās uz «4» un «5», stipendijas apmērs palielinās par 25 procentiem, bet tiem, kuri mācās tikai uz teicami, stipendijas apmērs palielinās par 50 procentiem.
Audzēkņiem, kuri mācās skolā ar iestādes, organizācijas vai saimniecības stipendiju, stipendijas apmērs palielinās par 30 procentiem.
Dokumentus pieņem klātienē nodalā: uz astoņgadīgas skolas bāzes — līdz 25. jūnijam, uz vidusskolas bāzes — līdz 13. augustam.
Skolas adrese: Rēzeknē, Lenina ielā 115, telefons 22681, 22685, indekss 228100.

BEBRENES SOVHOZTEHNIKUMS

uzņem audzēkņus bez iestāšanās izglītības dokumentiem ar astoņgadīgas un vidusskolas izglītību.
Mācību ilgums 3 gadi 10 mēneši, ar vidusskolas izglītību 2 gadi 10 mēneši. Mācības notiek latviešu un krievu valodā. Tehnikumu beigušajiem piešķir kvalifikāciju veterinārpalīgdarbinieka, kā arī tiesības strādāt par mākslīgās apskalošanas tehniķiem.

Audzēkņi, mācoties tehnikumā, var iegūt šoferu un motocikla vadītāja tiesības. Tehnikumā ir kopmītne un kopsalds. Iestājoties tehnikumā jāiesniedz: sovhoztehnikuma direktoram adresēts iesniegums pēc noteiktas formas, dokuments par izglītību (oriģināls), izziņa par veselības stāvokli (forma Nr. 086/y), četras fotokartītas (3x4), izraksts no darba grāmatīnas par praktisko darba stāžu.

jāuzrāda pase vai dzimšanas apliecība, raksturojums.
Dokumentus pieņem no 1. jūnija līdz 7. jūlijam astoņgadīgo skolu grupās un no 1. jūnija līdz 14. augustam ar vidusskolas izglītību. Vērtē atestāta rādītājus, pēc atestāta vidējās atzīmes. Sekmīgie audzēkņi saņem stipendiju 30 rubļu mēnesī.
Adrese: 228413, p. n. «Bēbrene», Daugavpils rajons, Bēbrenes sovhoztehnikums, telefons: Bēbrene 64414.

36. ARODVIDUSSKOLA

Valmierā, Vadu ielā 3.
(telefons 32345).
1989./1990. mācību gadam uzņem audzēkņus sekojošās specialitātēs:
ar astoņgadīgo izglītību

stikla šķiedras lēguves operators,
stikla šķiedras spolētāja,
stikla šķiedras audēja-kontroliere,
sieviešu virsapģērbu drēbnieces (uzņem ar nosūtījumu), mācības latviešu valodā, mācību ilgums 3 gadi, ir bezmaksas kopmītne, uzņems, apģērbis, audzēkņi saņem 30 procentus no nopelnītā.
Ar vidusskolas izglītību skaitļojamo mašīnu operatori, mācības latviešu valodā, mācību ilgums 1 gads, ir bezmaksas kopmītne, stipendija 30 rubļi.

gums 3 gadi, ir bezmaksas kopmītne, uzņems, apģērbis, audzēkņi saņem 30 procentus no nopelnītā.
Ar vidusskolas izglītību skaitļojamo mašīnu operatori, mācības latviešu valodā, mācību ilgums 1 gads, ir bezmaksas kopmītne, stipendija 30 rubļi.

LENINA
MOSU ADRESE:
228250, Preiļos,
Komjaunatnes ielā 1.
KAROVS

● REDAKCIJAS TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, atbildīgā sekretāre — 21996, partijas dzīves kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodalās — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodalās — 21985, foto korespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīpās par sludinājumiem — 22305.
Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Vaikas ielā 11, izdevniecība «Zvaigzne» (Rīga, N. Gorkija ielā 105), Viena nos. izpildītājs, Ofsetmašīnists).
«Lenina Karogs» («Ленинское знамя»). Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.
Matiens 14 720 eksemplāri (latviešu valodā — 10352 eks., krievu valodā — 4368 eks.).
Indekss 68169.
Pas. 866.